

אור תורה

בְּכֹל יוֹם לְאַחַר הַלְמוּדִים בְּ"תְלִמוּד תּוֹרָה"
הָיָה חֲיִימִיקוֹ הַקָּטָן מְשַׁחֵק עִם חֲבֵרָיו בְּרַחוּבוֹת הַשְּׂכוּנָה.

לַעֲת עָרַב, כְּשֶׁהֵחֵל לְהַחֲשִׁיד,

הָיוּ הַיְלָדִים מְפַסְּקִים אֶת מְשַׁחֵמָם
וּמְחַפִּים לְבוֹאוֹ שֶׁל "מְדַלִּיק הַפְּנִסִים".

מִי הָיָה "מְדַלִּיק הַפְּנִסִים"?

בְּאוֹתָם הַיָּמִים לֹא הָיְתָה תְּאוּרַת חֲשֵׁמֶל,

וְ"מְדַלִּיק הַפְּנִסִים" צָרִיךְ הָיָה לְהַדְלִיק מְדֵי עָרַב אֶת פְּנִסֵי הָרְחוֹב.

כְּשֶׁהוֹפִיעַ מְדַלִּיק הַפְּנִסִים בְּמַעֲלָה הַשְּׂכוּנָה,

הָיוּ כָּל הַיְלָדִים מְלֻוִּים אוֹתוֹ מִתְחִילַת הָרְחוֹב וְעַד סוּפוֹ.

הֵם הָיוּ עוֹמְדִים סְבִיבוֹ וּמְבִיטִים

כִּי צָד הוּא מְנַמֵּךְ כָּל פָּנָס וּפָנָס בְּעֶזְרַת גְּלֻגֶלֶת הַקְּשׁוּרָה לְעֵמוּד

הוּא הָיָה מְמַלֵּא אֶת הַפָּנָס בְּנֶפֶט וּמְדַלִּיק אוֹתוֹ בְּעֶזְרַת גְּפָרוֹר דּוֹלֵק.

לְשׁוֹנוֹת אֵשׁ כְּחֻלוֹת הָאִירוֹ אֶת הַחֲשֶׁךְ וְאֶת עֵינֵי הַיְלָדִים.

אֵךְ נְדַלֵּק הָאוֹר, הָיוּ הַיְלָדִים מְקִיפִים אֶת הַפָּנָס, שָׂרִים וְרוֹקְדִים.

בְּאַחַד הָעָרָבִים פָּגַשׁ חָכָם בֶּן צִיּוֹן בְּחֲיִימִיקוֹ

וְרָאָה אוֹתוֹ רָץ עִם חֲבֵרָיו אַחֲרֵי "מְדַלִּיק הַפְּנִסִים".

"חֲיִימִיקוֹ", אָמַר לוֹ חָכָם בֶּן צִיּוֹן, "זֶה הַזְּמַן לְלַמֵּד תּוֹרָה.

כְּשֶׁתִּגְדֹּל, תִּזְכֶּה לְהַפִּיץ אוֹר גָּדוֹל, אֶת אוֹר הַתּוֹרָה".

